

НОВА ЕВРОПА

NEUES EUROPA
BERLIN W 56, POSTBOX 22

СЪДЪРЖАНИЕ:

Американски законъ за помощъ на Англия и неговитѣ скрити намерения и послѣствия	2
Морската война започва	3
„Свободата“ на народитѣ въ английската свѣтвна империя	5
Хранителното продоволствие .	6
Чърчилъ се сърди за направенитѣ разкрития	6
Прочистването на Европа отъ евреитѣ	9
Германската морска война ...	10
Воезното финансиране на Германия.....	13
Самоотговорността като основа на германската социална политика	16
Хигиена на водата за пиене .	18
Кратки вѣсти	20

Американския законъ за помощъ на Англия и неговитѣ скрити намерения и послѣдствия

Подстрекателството на Англия съ което въвлече своитѣ съюзници Белгия, Холандия, Франция, Полша, Норвегия и Гърция въ днешната война, безъ да бѣде готова да имъ даде необходимата помощъ, се смѣта като голямъ безсъвестностъ. Нито една отъ тия държави, безъ подстрекателството на Англия, не би се осмѣлила да отхвърли правдивитѣ желанія на Германия, още повече, че Германия при всички случаи предлагаше компромиси. На Полша предложи една шосейна и желѣзопътна линия презъ коридора, а срещу французитѣ се отказа отъ Елзасъ и Лотарингия. Безъ съмнение е, че на тѣзи държави липсваше както моралния коражъ, така и материалнитѣ предпоставки да се осмѣлятъ, следъ такива предложения, да обявятъ война на Германия.

Само Англия искаше всичко това да стане съвсѣмъ другояче. Като имаше предъ очи своето собствено благополучие, тя не престана да подстрекава къмъ войната и да обещава материални помощи и така се дойде до тамъ, щото тѣзи държави влѣзоха въ войната.

Едва, обаче, бѣ се проявило неприятелското държане въ отношенията на тия държави спрѣмо Германия, когато всѣка отъ тѣхъ се принуди да констатира ужаса, че всѣка една бѣ изоставена на произвола на сѣдбата отъ Англия. Поляцитѣ се биха съ отчаяние, съ убеждението, че англичанитѣ и французитѣ се намираха предъ Берлинъ, до като въ действителностъ на западния фронтъ нѣмаше никакви сѣбития. Норвежцитѣ се защищаваха, като мислѣха, че всѣки моментъ най-големата флота въ свѣта ще се яви предъ тѣхнитѣ фиорди и ще разпръсне проклетитѣ германци, до като въ действителностъ само нѣколко зле събрани и зле въоръжени полкове дойдоха на помощъ. Холандцитѣ, белгийцитѣ и французитѣ можаха да се убедятъ, за съжаление, едва следъ тѣхното поражение, че въздушнитѣ сили които Англия притежаваше, вмѣсто да ги изпрати въ Белгия, Холандия и Франция, тя ги задържа въ дома си.

Въ всички тѣзи народи може би любовта къмъ Германия, която до вчера бѣ тѣхенъ

неприятель, да не е още пробудена. Едно, обаче, е ясно: въ всички тѣхъ умразата и презрението къмъ Англия е станало единъ действителенъ фактъ. Но, Немезида, богинята на справедливостта и отмъщението, която шедствуваше изъ свѣтовната история, тръгна по пътя срещу английската безсъвестностъ и сега Англия, търсейки отчаяно помощъ, намѣри въ лицето на С.-А. Щати оъзи съюзникъ, който се отнася спрѣмо нея така, както тя на времето се отнасяше къмъ своитѣ европейски съюзници.

На всѣки прозорливъ човѣкъ е ясно, че тази война Англия не би могла да води нито единъ день, ако Америка не стоеше задъ нея, точно така, както съюзницитѣ на Англия не биха се хвърлили въ войната, ако задъ тѣхъ не стоеше Англия.

Безъ съмнение Англия имаше и продължава да има само своя собственъ интересъ предъ очи, когато тя измѣняше на своитѣ съюзници. Какво, обаче, прави Америка?

Съобщенията отъ Америка показватъ, че почти поголемата частъ отъ английско злато се намира въ американско притежание. Това сѣкровище Англия безвъзвратно е продала на Америка, защото Америка, благодарение на опититѣ си отъ миналата война, е станала по-умна и сега не се съгласи, въпрѣки приятелството, да достави на англичанитѣ военни материали на кредитъ. Американскитѣ министеръ на финанситѣ Моргентау, за 1941 год. оцени материалнитѣ доставки за Англия и частитѣ на империята, на една обща стойностъ крѣглю 3 милиарда долара. Знае се, че отъ тази сума британцитѣ могатъ да си доставятъ разни материали въ размѣръ крѣглю на 1,5 милиарда долара въ брой или девизи, до като остатъкътъ трѣбваше да бѣде покритъ съ срѣдства отъ други източници. Не е тайна, че американцитѣ за покритието на тѣзи остатъци спекулиратъ съ имуществата и капиталнитѣ инвестиции на англичанитѣ въ Съединенитѣ Щати, чиято стойностъ отъ американска официална страна е оценена на 4,5 милиарда долара. Отъ тази сума, обаче, само

около 2 милиарда долари могат да бъдат раздвижени.

Но отива се още по-нататък: отива се до капиталните инвестиции, които Англия притежава в целия американски континент, както най-после и до английските притежания на територии в Новия свят. Именно, до Големит и Малки Антили и Канада. Всичко това, обаче, принадлежи към масата на английската империална постройка. Ако английската империя се сгромоляса, защо да не се тури ръка на всички тия съкровища, щом като по този начин американците могат да добият огромни капитали? Разбира се, това ще го вземат американските парични и стопански пирати, а не народа, в който има 12 милиона безработни. 50 стари американски разрушители откупили ценни английски островни области в Сръдна Америка. Защо да не бъде продължена сделката? След няколко месеца ще се види дали Англия, въобще, ще може да се придържа към своя тъй мил съюзник...

Колко рафинирана е тая спекулация, става ясно от това, че американците вече схващат какво, само една дробна част от доставените от тях материали, поради германската блокада, ще пристигнат в Англия. Колко бързо се стопява и продължава да се топи английската флота, е ясно. Затова Англия чувства тая смъртна нужда от кораби.

Морската война започва

ЕДНО СРАВНЕНИЕ СЪ СЪЦИФРОВИТЕ ДАННИ ОТЪ СВЪТОВНАТА ВОЙНА.

Когато Германия в 1914 год. влезе в войната тя разполагаше общо с 20 подводници. През февруарий 1917 год., когато бѣ обявена неограничена морска война, това число бѣ покачено на 111. През октомврий 1917 год. Германия вече имаше 140 подводници.

Търговският тонаж на Англия през свѣтовната война достигаше кръгло 24 милиона бр. рег. тона, към който идват още много милиони отъ флотата на нейните тогавашни съюзници и неутрални страни.

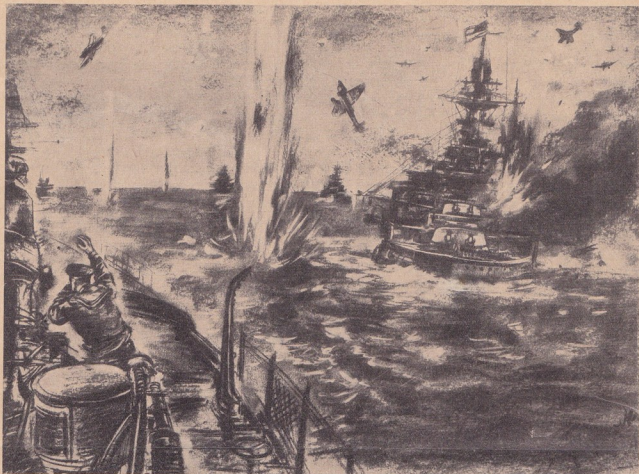
През свѣтовната война, споредъ английски

Но Америка сама нѣма достатъчно кораби, за да поддържа своето корабоплаване.

Това напълно съответствува на англо-саксонските морални схващания и другарски отношения отъ тази и отъ онази страна на океана. Започва вече да се осъществява сжщата сѣдба въ отношенията на Америка спрѣмо Англия, каквато сѣдба се осъществи въ отношенията между Англия и нейните доверчаши съюзници на европейския континентъ. Точно така безсвѣстно Англия се държа спрѣмо своите съюзници на европейския континентъ, както сега Америка се държи спрѣмо Англия. И точно така, както по-рано въ отношенията на Англия спрѣмо нейните съюзници мѣрдовани останали личните и егостични интереси на Англия, точно така сега сѣ мѣрдовани егостичните интереси на Америка въ отношенията и спрѣмо Англия. Тукъ може дори да се говори чрезъ едно математическо сравнение: американската помощ за Англия се отнася къмъ нуждите на Англия и къмъ обещанията срещу Англия така, както на времето английската помощ и английските обещания се отнасяха къмъ нуждите на английските съюзници. Въ действителностъ има една справедливостъ въ свѣта. Безсвѣтността, ако и да е отъ англо-саксонски произходъ, носи винаги лоши резултати. Англия ще получи своята отплата за това отъ своята роднинска и приятелска Америка.

съобщения, въ течение на войната бѣха потопени 3 милиона бр. рег. тона, въ действителностъ броя на потопения тонажъ бѣше три пѣти повече. Общо потопениятъ тонажъ презъ свѣтовната война възлизаше на 10,5 милиона бр. рег. тона, отъ които 7,5 милиона бр. гер. тона се падаха на Англия и 3 милиона на съюзниците ѝ. Съ приключването на войната тѣзи сведения бѣха потвърдени отъ английска страна по официаленъ пѣтъ.

Въ настоящата война Германия влезе с 50 подводници. Съобразно изявленията на Фюрера, отъ тогава подводниците сѣ далечъ повече. Презъ свѣтовната война се касаеше за постройката на подводници отъ 20 на 140, значи едно увеличение отъ 7 пѣти.

Морска атака на германският „Шуки“ в Сръдиземно море.

Днесъ, обаче, не е нужно да се добавя каква цифра от подводници може да се стигне, ако се има под внимание значително повишия военен потенциал и далеч по-бързото темпо въ труда и производството на Третия райхъ.

Търговският тонаж на Англия при започването на настоящата война бѣ около 18 милиона бр. рег. тона (срещу 24 милиона бр. рег. тона презъ свѣтовната война). Тонажътъ на съюзниците ѝ отъ свѣтовната война липсва. До сега Англия призна своята загуба въ размѣръ на 5 милиона бр. рег. тона. Разликата между германскиятъ сведения и английскиятъ, безспорно е винаги голѣма. Тя бѣше колосална и презъ свѣтовната война и въ края на крайщата се разбра, че именно германскиятъ сведения сж вѣрни. И сега сж вѣрни, макаръ Англия да признава само 5 милиона бр. рег. тона потопенъ тонажъ.

Презъ свѣтовната война Англия разполагаше, заедно съ съюзниците си съ крѣгло 900

разрушители, съ които трѣбваше да обслужва действието на своите конвои. Отъ тѣхъ 400 бѣха ангажирани изключително за защита на острова.

Въ днешната война Англия влѣзе съ 191 разрушители, отъ които до сега, съгласно съобщенията на германското върховно командване, сж потопени 42. Въ тази цифра не влизатъ загубите чрезъ мини и др. подобни причини. Доставениятъ отъ С.-А. Щати 50 стари разрушители не могатъ да заплънятъ зѣбщата празнина, която се отвори вследствие голѣмата липса отъ разрушители. При това идва и едно друго обстоятелство: съобразно италианското съобщение, по настоящемъ на Англия сж необходими 70—80 разрушители само за Сръдиземно море и само состаналитѣ ще трѣбва да обслужватъ защитата на морските лѣтници, които водятъ за острова.

Отъ значение е по-нататъкъ, че въ свѣтовната война, Германия разполагаше само съ

Германски военни параходи кръстосват обширните открити морета.

бръга на Северно море и само с една малка част от фландърския бръг, от където тя можеше да изпраща своите единици за операции в моретата. Днес цълият бръг, от Нордкап до испанската граница, се намира в нейни ръце и е на разположение за операции срещу Англия.

Във световната война бѣ пресмѣтнато, че около една трета от германските подводници бѣха извадени от строя, защото бѣха вън и напълно откъснати от своята родина. Днес, обаче, това нѣщо не се случва и практически означава едно грамадно увеличаване на германската боеспособност.

„Свободата“ на народитѣ въ английската свѣтвна империя

ИЗНУДВАНЕ НА ПОДЧИНЕНИТѢ НАРОДИ.

Непрекъснато изъ цѣлата британска свѣтвна империя се събиратъ насилствено пари за войната, която води Англия. Това става въ различни и подъ различни форми. Върху това ние четемъ изъ англо-индийскитѣ вестници следното:

„Неотдавна много английски офицери, които обучаваха новобранцитѣ, заминаха отъ

Калкута за държавата Мохурбахани, съ намерение да рекрутиратъ една работническа армия отъ Сантал-Кулисъ. Санталцитѣ, обаче, бѣха противъ тази идея и се противопоставиха на това. Около 500 отъ тѣхъ се събраха въ Рупса, намиращъ се по линията Бенгалъ-Нагпуръ, (130 английски мили отъ Калкута и 12 отъ Балазоре) и изгониха английскитѣ агенти за рекрутиране на новобранци, като употребиха и оръжие. Вследствие на това, окръжниятъ магистратъ на Балазоре

веднага се яви на мѣстото кѣдето бѣ избухналъ бунта съ въоръжени полицейски чиновници, но и той не успѣ да разбие индийцитѣ, които продължаваха да стрелятъ. Вечерѣта на сѣщия день бѣ изпратенъ единъ специаленъ влакъ съ пари по линията Мохурбани, но и той бѣ нападнатъ отъ санталитѣ, които бѣха се увеличили на 1.000 души. Тѣ бѣха предварително скъсали релситѣ и продължаваха да стрелятъ. Пѣтницитѣ и ж. п. персоналъ трѣбваше да имъ се предадатъ. Следъ като санталитѣ взѣха паритѣ отъ влака, оттеглиха се въ палата въ Махурбахани,

кѣдето следъ едно сражение съ пазачитѣ на палата, го ограбиха. Два дена следъ това, тѣзи събития станаха известни въ Калкута. 300 души отъ крепостѣта Улямъ и доброволци отъ Кхаратпуръ бѣха изпратени съ специаленъ влакъ на мѣстото кѣдето бѣ избухналъ бунта. Най-после редътъ бѣ възстановенъ и бѣ назначена една анкета, която доказва, че санталитѣ не сѣ били съгласни да даватъ пари за войната. Заради това, тѣ трѣбваше да бѣждатъ наказани, чрезъ принудителното имъ събиране на военна служба“.

Хранителното продоволствие

ВЪ ГЕРМАНИЯ

Хранителнитѣ дайки въ Германия отъ 21 периодъ за времето отъ 10 мартъ до 6 априлъ 1941 год. оставатъ непромѣнени за следнитѣ продукти: хлѣбъ, брашно, месо, свински мазини, масло, бутершмалцъ, маргаринъ, зърнени храни, тѣстени стоки, картофени произведения, подправено кафе и подправителни материяли, маслено млѣко, захаръ, мармаладъ, изкуственъ медъ, прахъ за какао. Освенъ това всѣки правоимеющъ презъ 21-иятъ раздавателенъ периодъ получава една особена добавка отъ 125 гр. оризъ и 125 гр. изкуственъ медъ. Къмъ това се увеличава и дажбата за сирене съ $\frac{1}{10}$, което прави $\frac{1}{4}$ кгр. за цѣлия раздавателенъ периодъ.

ВЪ АНГЛИЯ

Адмиралтейството съобщава, че ще се направятъ въ дажбитѣ при флотата известно намаление къмъ срѣдата на мартъ 1941 год. за всички кораби плутващи по моретата. Дневната дажба на месо ще се намали отъ 12 на 10 унции. Седмичната дажба на захаръ сѣщо така ще се намали отъ 24 на 21 унции. За брѣговата защита дажбата за месото се намалява отъ 8 на 6 унции, а седмичната дажба на захаръ отъ $17\frac{1}{2}$ на 14 унции и досегашната дажба за чай се намалява на 2 унции.

Чърчилъ се сърди за направенитѣ разкрития

Повѣрителенъ докладъ на единъ американецъ върху положението въ Англия.

Неотдавна, връщайки се отъ Англия за Америка, единъ капатитетъ по въздухоплавателното дѣло, на име Леонардъ Енгелъ, публикува въ американското списание за въздухоплаване „Флинитъ ендъ популъръ авиационъ“ единъ докладъ направенъ въз основа на личнитѣ му наблюдения, върху действието на германскитѣ въздушни сили надъ Англия до ноемврий 1940 год. Въ този докладъ между другото се казва:

„Достовѣрни информации върху това какви цели сѣ постигнали бомбитѣ на Херманъ Гьорингъ, сѣ много естествено недостатъчни, защото общо взето, англичанитѣ съобщаватъ загубитѣ само на имуществата и жертвитѣ отъ цивилното население. Тукъ следва, обаче, единъ отдѣленъ списъкъ отъ обекти, които сѣ засегнати отъ бомбитѣ на нациститѣ. Тѣзи сведения произхождатъ отъ повѣрителенъ източникъ.“

Въ Лондонъ, на 20 мили дължина, по продължението на Темза, доковетѣ на Темза сѣ почти разрушени. Тѣзи докове сѣ отъ много

Разрушенията в Ливерпул.

важно значение, защото половината от британския внос идва чрез лондонските пристанища, а през нормално време Англия $\frac{3}{4}$ от хранителните си материали внасяше също така чрез тях. Особено засегнати сж Еаст и дока Западна Индия, покрай прочутия подковообразен завои на Темза. Местността между крилата на подковата, обхваща много хамбари и складове за хранителни продукти, които, почти всички сж сравнени съ земята.

Доковете на Ливерпул, Бристол, Глазгов, Сутамтон и Портсмут сж тежко повредени. Въпреки че бомбите на нацистите не можеха да бждат толкова точни както въ Франция, защото срещаша спонтанна противоаеропланна защита, въ случая при нападението надъ доковете не е необходимо такава прецизна стрелба, защото тѣ представляват една огромна и обширна прицелъ.

Между аеропланните фабрики които сж засегнати се намиратъ: Заводитѣ „Викерс“

въ Сутамтон, където се произвеждат аеропланите типъ „Спитфаер“; „Викерс“ въ Уебридж, родината на велингтонския бомбандировачъ; заводитѣ „Хаукер“ въ Кингстонъ на Темза, точно въ околността на Лондонъ; червената „Шатенфабрик“, където се произвеждат аеропланите типъ „Бленхайм“, близо до Ливерпул; аеропланната и машинна фабрика близо до Бристолъ; „Амстронг Уитвоорд“ въ Ковантри; „Ролс Ройс моторенъ фабрик“ въ Дерби; „Шорт Бротерс фабрик“ въ Рочестеръ, близо до Лондонъ; „Хандлей Паж“ близо до столицата.

Арсеналът „Уолвич“, който е собственост на стоящата близо до правителството муниционна фабрика, която е най-големата въ страната и се намира на Темза до Лондонъ, е почти повреденъ. Сжщо така много бройни заводи за газъ и електричество въ най-големия градъ на свѣта. Кѣмъ всичко това трѣбва да се прибави и разрушенията върху нормалния животъ на града; разрушения на

Единъ отъ хилядитѣ изгледи на Лондонъ.

канализации, на електрическата инсталация, водните тръби и т. н.“

Този доклад на единъ очевиденъ предизвика въ Англия ужасно възбуждение. Първиятъ министъръ Чърчилъ и министра на муниципитѣтъ Дѣфъ Куперъ бѣха много разгнѣвени отъ тѣзи разкрития на американскитѣ кореспондентъ и принудиха съюза на американскитѣ кореспонденти въ Лондонъ да опровергае съобщенията на тѣхния колега. Въ

тѣхното опровержение се казва: „Много неловно и отчасти прямо предателски е действувало, щомъ като единъ американецъ пише по единъ подобенъ начинъ за разрушенията въ Англия.“

Причиненитѣ разрушения отъ германскитѣ въздушни сили въ Англия въ тоя размѣръ, споредъ официалното английско становище, не трѣбвало по никакъ начинъ да бждатъ оповестявани на свѣта.

Прочистването на Европа отъ евреитѣ

(Продължение отъ миналия брой)

ПОЛОЖЕНИЕТО ВЪ УНГАРИЯ.

По край Румъния, Унгария е доминионътъ на евреитѣ въ Югоизточна Европа. Точната констатация на тѣхното извънредно влияние върху стопанския, културния и политически животъ на Унгария, предизвика една непреодолима мъчнотия, тъй като всички преброявания обхващатъ само религиозната принадлежностъ. Една расово разграничение до сега още не е направено.

Участието на евреитѣ въ часната индустрия презъ 1937 год.

Индустриални клонове	Общо предприятия	Отъ тѣхъ - еврейски въ %
Желѣзна и метална индустр.	344	47
Машина индустрия	183	41
Електрическа индустрия . .	175	11
Каменна и земна	497	41
Дървена индустрия	327	52
Кожарска и гумена индустрии	106	69
Тъкачна и предачна индустрии	352	67
Дрехарска индустрия	210	75
Книжна индустрия	99	64
Хранителна индустрия	934	39
Химическа индустрия	269	53
Печатарска и худож. занаятч.	108	50
Общо 3.604	44	

Срѣдно значи 44% отъ всички унгарски индустриални предприятия се намиратъ въ еврейски рѣце. Мѣродавни кръгове пресмѣтатъ, че частъта на евреитѣ е 50% въ всички по-важни индустриални предприятия. Сжщото важи и за голѣмитѣ унгарски банки. Издадениятъ противоеврейски законъ презъ

1938 год. ограничава участието на евреитѣ въ стопанството срѣдно на 6%. Въ часнитѣ заняти, пресата и театритѣ евреитѣ трѣбва да бждатъ напълно отстранени. Следващитѣ ограничения се отнасятъ и за следнитѣ заняти, въ които не се допуска участието на евреитѣ и въ продължение на 2, респ. на 3 год. тѣзи които упражняватъ това занаятие трѣбва да ликвидиратъ: търговия съ орѣжия, държавна лотария, гостилници, желѣзопѣтно дѣло, корабоплаване, аптекарство, търговия съ земеделски произведения и живи животни въ странство; търговия съ животински произведения, тютюнопроизводство, производство на медикаменти, посрѣдничество по продажба на имоти, кина и театръ. Евреи нѣматъ право да притежаватъ земеделски имоти и ниви. Държавнитѣ предприятия нѣматъ право да назначаватъ евреи. Евреитѣ не могатъ да бждатъ държавни чиновници, сѣдии и държавни адвокати, както и лѣкари въ болничнитѣ каси. Законътъ противъ евреитѣ, обаче, не третира расово евреитѣ. Доказателство за произхода е направено много леко. Тѣ като законътъ предвижда редица улеснения и особени предписания, процесътъ за очистиането на Унгария отъ евреитѣ не е постигналъ голѣми успѣхи. Господството на евреитѣ въ нѣколко по-важни индустриални клонове, като желѣзарската и металната индустрии, индустрията за обработка на камъкъ и произведения отъ земя и текстилната индустрия, изглежда още нарушено. Важни каменовжглени мини, както и електрически машинни фабрики се намиратъ още въ еврейски рѣце. Очистването на търговията съ захаръ, петролъ, дърва за горене и

картофи от еврейт се намира вече към своето приключване, както се изрази министърът на търговията и съобщенията Д-ръ Варга въ началото на ноември 1940 год. а това значи, че еврейското участие е намаляно съгласно предвиденият предписания според закона. Въ външната търговия, почти най-важният клонове, се намират въ нееврейски ръце, като напр. експорта съ животни (100%). Като предаде „Пестеръ Лондъ“ едно съобщение на германската преса от 1 януарий 1941 год., на евреи нѣма да се дават вече отговорни постове.

ПОЛОЖЕНИЕТО ВЪ ЮГОСЛАВИЯ.

Въ Югославия живѣятъ крѣгло 55.000 еврей, което значи 0,5% отъ цѣлото население. Отъ тѣхъ въ Бѣлградъ живѣятъ около 14.000, а въ Скопие и Есеѣ по 3.000. Въ двадесетъ годишното сѣществане на днешна Югославия, еврейтѣ сѣ успѣли да си добиятъ едно голѣмо политическо и стопанско влияние. Въ редица по-важни стопански клонове днесъ еврейтѣ заематъ още мѣрдовани позиции и концентриратъ своята деятелностъ въ най-доходнитѣ браншове и най-богатитѣ стопански области. Така напр. въ бедната Черна Гора има само 17 еврей. Експортната и импортната търговия се намира 70% въ еврейски ръце. Дребната търговия е 40%. Търговията съ хранителни продукти и жита бѣ изключително въ еврейски ръце. Сѣщото може да се каже и за търговията съ дърва, дървената индустрия и текстилната индустрия. Общо еврейското участие въ югославянската индустрия е 60%. Въ Хърватско, най-голѣмата крепостъ на еврейството, въ еврейски ръце се намиратъ 80% отъ индустрията, търговията, транспорта и банковото дѣло. 75% отъ всички кина се намиратъ въ еврейски ръце. Споредъ събще-

нията на печата, подготвяла се единъ основенъ законъ противъ еврейтѣ, който различава три категории еврей:

1. Еврей, които до 1918 год. сѣ били жители на Югославия, 2. Еврей, които следъ 1918 год. сѣ станали югославянски поданици и 3. еврейтѣ, които живѣятъ въ Югославия, обаче нѣматъ югославянско поданство.

Споредъ принадлежността къмъ тѣзи три групи ще последва и едно съответно третиране въ стопанско и политическо отношение. Едно пълно очистване на страната отъ еврейтѣ, обаче, съ този законъ нѣма да се постигне.

На 5 октомври 1940 год. югославянското правителство обнародва първитѣ два закона противъ еврейтѣ. Отъ особено значение е наредбата за отстраняването на еврейтѣ отъ търговията на едро съ хранителни припаси. Непосрѣдственото въздействие отъ това предписание бѣ силното покачване на ценитѣ на хранителнитѣ материяли. Коренитѣ на това покачване се намиратъ въ спекулативната деятелностъ на еврейскитѣ предприятия, както това вече може да се констатира.

Сѣщо така на 5 октомври 1940 год. бѣ издадена наредба за ограничаване на процентното участие на еврейскитѣ ученици въ висшитѣ, сѣрѣднитѣ и специалнитѣ училища. Дветѣ предписания намѣриха въ нееврейското население единъ съответенъ отгласъ. Безъ съмнение е, че Югославия се намира въ началото на процеса за освобождаване отъ еврейтѣ.

Въ връзка съ това въ Хърватско е образувано едно акционерно дружество (Похитъ), което има за целъ да обхване цѣлата индустрия въ цѣлата страна и да я отнеме по такъв начинъ отъ еврейскитѣ ръце. Сѣщо така образувани сѣ и търговски предприятия, които иматъ за целъ да взематъ търговията въ свои ръце.

Германската морска война

(Продължение отъ миналия брой)

Отъ друга страна германскитѣ коменданти се стремятъ винаги къмъ избѣгване на ненужни жертви. Тѣ правятъ всичко, за да запазятъ намиращитѣ се на борда на застрашения корабъ членове на екипажа. При паракходи, които както споменахме, трѣбва да

бждатъ обстрелвани, защото радио-предаватъ или защото пъкъ употребяватъ оръжие, изпрашани сѣ веднага германски лѣкари, които да дадатъ бърже необходимата помощъ на раненитѣ на обстрелвания корабъ моряци. Азъ желая тукъ да подчертая, че обстрелва-

нето от наша страна веднага спира, щом противникът изпълнява нарежданията. Във повечето случаи на обстрелваните параходи веднага се появяват пожари. Аз знам един случай, при който един германски лѣкар, без да мисли за себе си, се хвърли въ единъ горящ параходъ, за да спаси ранениятъ капитанъ на кораба и да му даде първа помощ. На самото мѣсто въ такива случаи, се правятъ на първо време превръзки за спирането на кръвта. А на борда на германския

кораби, много естествено, се създаваше паника и неприятелскиятъ екипажъ забравяше какво да вземе съ себе си. На пленниците се предоставяше да взематъ своите собствени нѣща, като часовници, фотографически апарати и др. Много естествено е, че за собствена сигурностъ, се извършваше една основна провѣрка на нѣщата, въ която основна провѣрка бѣха щателно проучвани разни писма и др. предмети. Азъ потвърждавамъ сжщо, че не компроментиращи писма, фотографически апа-

Пристианието Сингапуръ — най-важната английска морска база въ Тихия океанъ.

корабъ става следващото преглеждане отъ германскитѣ лѣкари най-грижливо и щателно и, разбира се, така както и за своитѣ собствени хора. Ние имаме, обаче, доказателство, че противникътъ не отдава такова внимание на германцитѣ. По възможностъ въ нѣкои случаи се дава време на неприятелския екипажъ, за да може да опакова своитѣ куфари. Отиваше се дори още по-нататъкъ, като при първата команда за претѣгсване, се връчваше на екипажа списъкъ на английски езикъ, какви най-необходими дрѣхы и предмети могатъ да взематъ съ себе си. Командантитѣ правѣха това, понеже въ неприятелскитѣ търговски

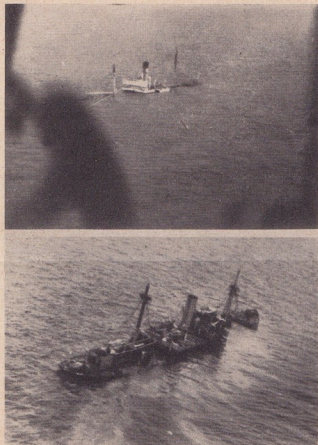
рати и др. имъ се връщаха обратно. Сжщо и въ тоя случай се явява едно съмнение, че отъ противната страна се действувало по сжщия начинъ.

Нѣколко думи върху третирането на пленниците, взети на борда на нашитѣ военни параходи въ задморието:

Ще бѣде ясно, че съ увеличението на число то на пленниците, които въ всички параходи възлизатъ вече на стотици, мѣчнотиятъ се увеличаватъ въ задачата ни да дадемъ приютъ на тѣзи хора. Трѣбва да се признае, че въ тропическитѣ страни не е много приятно много хора да живѣятъ заедно въ едно тѣсно

пространство. Но за пленниците бѣ създадено едно, по възможност достойно за човѣка прибижище и се пускаха, ако положението позволява, въ определено време да излизатъ даже на палубата. Азъ често пѣти се запитвахъ, дали на германскитѣ пленници въобще би се гарантирала такава свобода?

Отъ гледна точка на задълженията, нашитѣ плѣнници получаваха сѣщата дажба отъ храна, каквато получава и нашия екипажъ. Из-

Жертвитѣ на германскитѣ бомбардировачи.

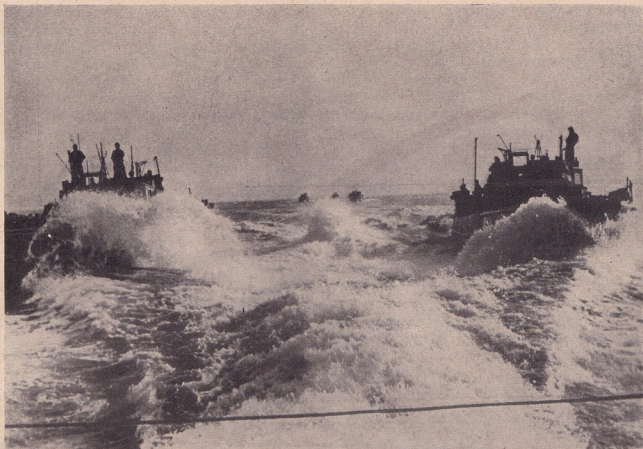
ключения се правѣха, когато се установяваше, че общото число на пленниците е такова, че определената дажба можеше да не достигне. Това се обясняваше, може би съ това, че на тѣхъ имъ се даваше по-малка възможност да се движатъ, отколкото на нашитѣ войници, които работѣха. Въ рамкитѣ на възможното, се взимаше подъ внимание онѣзи цвѣтни пленници, чиято религия предписваше друга храна. Азъ си спомнямъ напр. за индийскитѣ, които желаахъ повечето оризъ, макарони и риба, тъй щото можеше да се пре-

живѣе, че всѣка сутринъ фелдфебелтъ на пленниците преживѣваше едно недоразумение съ водача на индийскитѣ пленници, който бѣ посоченъ за определѣянето на дневното меню. Индийскитѣ желаахъ напр. оризътъ да бѣде готвенъ по съвсемъ другъ начинъ, отколкото ние го готвимъ. Поради тая причина, нѣкои отъ тѣхъ се пращаха въ готварницата, където тѣ верѣждъ крѣсьщи и своеобразни спектакли приготвяваха своята храна. Върху нѣкои параходи се намираха и жени. Къмъ тѣхъ се отдаваше нужното внимание, до толкова, до колкото позволява положението. За женитѣ се опразваха особени помѣщения. Азъ винаги преживѣвахъ едно особено чувство когато английскитѣ жени изказваха своята благодарностъ за добритѣ ни обноски спрѣмо тѣхъ. Може би тѣхнитѣ английски сънароднички да сѣ въ недоумение, ако научатъ, че тѣзи жени, по желание предлагаха своя женски трудъ, като плетене, кърпене и шиене, на германскитѣ войници.

Както споменахъ въ началото, сѣществува една съществена разлика между английското и германското военно ръководство. Това се обяснява за хората отъ факта, че войникитѣ сѣ поставени при едно извънредно напрежение. Въ екидневната наблюдателна служба на постъ, която и день и нощъ държи въ напѣнѣнато състояние всѣки морякъ, означава, сама по себе си, една грамадна тежестъ, която въ общата несигурностъ на положението още повече расте. И азъ ви моля, опитайте сами да наблюдавате въ продължение на два-три или четири часа, съ малки прекъсвания, да наблюдавате единъ определенъ секторъ отъ морската безкрайностъ презъ едно стѣкло, за да видите какво напрежение представлява това. Само този, който не е направилъ този опитъ, той не може да повѣрва, какво тѣлесно напрежение и духовна умора представлява една такава деятелностъ. Азъ самъ преживѣхъ това и нека ви разкажа единъ случай:

Наближаваше вече края на службата на постъ. Очитѣ ми бѣха изморени и отслабнали, когато внезапно въ моя секторъ се забеляза една свѣтина. Веднага възхъ стѣклото, избърсахъ очитѣ си и получихъ единъ токъ на страхъ. Това бѣше само звездата Венера.

И да си представимъ сега, че единъ параходъ, седмици и месеци крѣстова и оперира

Съ висока скорост към английския канал.

изъ далечни зони и всеки момент може да бъде изненадан от някой неприятелски кораб, то не е ли ясно, че един такъв паракорд трябва да бъде въ пълна бойна готовност всяка минута?

Радостно е, обаче, че покрай моряците и артилеристите и самите машинисти сж добре подготвени техници. Аз сам видях какъ различните поправки на паракора се извършваха от самия екипаж на паракора. Азъ преживях и това, какъ се извършваха ра-

боти, които биха били мислими само презъ нормални времена. Разбира се, че на борда на един паракорд въ всеки момент се намиратъ резервни части за всичко. Но както се вече каза, пространството е доста ограничено и не може току така да се взематъ напр. по две машини. Ясно е, че се касае за по-малки резервни части. Другите трябва да бъдатъ приготвени от самите мъже на кораба чрезъ разполагаемите материали за това.

(Следва)

Военното финансиране на Германия

Дълото на германското военно финансиране, въ своята външна форма, може да се характеризира като „безшумно финансиране“. Това финансиране по естество е такова, че когато държавата не може да събере необходимите и средства чрезъ данъците, тя ги събира от паричния пазаръ и пазара на капиталите и това събиране се изпълнява безъ всякакво

търкане, защото тия пазари, въ обсега на военното стопанство, се характеризиратъ чрезъ своята бърза ликвидностъ. Причините за това преливане сж отъ най-различно естество.

Преди всичко, превръщанията и преобразуванията, които военното стопанство прави въ производството и търговията освобождаватъ

грамадни оборотни капитали, защото самите притежатели на тия капитали в едно такова време не могат да ги използват. Въ търговията и индустрията запасите въ складовете се намаляват, тъй като не могат да се бавят по желаете нови стоки. Освободените капитали отиват въ банките и покачват техните депозити. Сжият ход се повтори при индустриалните фирми, които сж оставили известни резерви от капиталите си за подновяването на предприятията поради войната и поради липса на материали, не ги използват за тая цел. При частните употребления става сжщото. Тук, поради рационализацията, покупките и доставките се ограничават, до като на другата страна приходите, чрез продълженото работно време и чрез преминаването въ по-добро заплащане на работата въ индустрията за въоръжение, се покачват. Очакваше се, че през време на войната сумите предизначени за заплати ще спаднат силно, защото милиони хора не бждат повикани на служба. Случи се съвсем обратното: понеже много от овакантените места от войниците се заеха от жени; заплащане на част от заплатите на мобилизираните от страна на предприятията; високите помощи за семействата на мобилизираните войници от страна на държавата и пр. Фактически през 1940 год. сумата на заплатите се покачи кржгло съ 10%.

Тъй като от друга страна чрез рационализацията и ограничаване на консумацията, по принудителен начин бждха спестени пари, то тязи спестявания трбваше да се отправят по спестовните канали на спестовните дружества и организации. Последствията от това сж, че и часните спестявания при спестовните каси и банките силно се покачиха. Тъй че, спестовните вноски през спестовната 1940 год. сж се увеличи съ 6,5 милиарда Р.М., а това прави едно увеличение кржгло от 30%.

Щом като през войната сумите на заплатите и приходите не сж по-малки, а сж по-големи, вследствие покачването на интензивността въ производството, то от друга страна предлагането на консумативните блага се намали, тъй като през войната общите продуктивни сили, трбва да бждат концентрирани върху производството на необходимите материали за водене на войната. Явява се, значи, опасността, че една увеличена поку-

пателна сила ще се сблъска съ едно намалено предложение на консумативни блага. От тук произлиза необходимостта щото тази увеличена покупателна сила да се направи безвредна. Най-ефикасното срѣдство за безвредяване на тая повишена покупателна способност си остава повишаването на данъците.

От това кратко разсждение личи колко е важен процеса на свободното създаване на покупателна сила и капитал за военното финансиране. Държавата може да вземе и да разполага за водене на войната както съ увеличената покупателна сила, така и съ свободното образуване на капитали. Германската военна финансова политика се стреми по възможност да покрие една голѣма част от разходите чрез текущи данъчни приходи и съ това да намали съответно задълженията. За постигането на тази цел, непосредствено след обявяването на войната се възмаха енергични мърки за покачването на данъчните приходи и преди всичко увеличението съ 50% на данъка върху заплатите въ полза на войната и 20% върху продажната цена на бирата и тютюна. Освен това областите и общините плащат единъ воененъ данък който те събират от спестяванията, които те сждляжни да направят въ своите бюджети. Резултатите от военния данък се показва доста благоприятни. Бюджетите от 1939/40 год. приключи съ една сума общо около 24 милиарда Р.М. На основание на приходите от данъците през първите девети месеци от изтеклата година, може сега съ голѣма сигурност да се смѣта, че данъчните доходи на райха за 1940/41 год. ще стигнат до 30 милиарда Р.М. Към това идват и приходи от администрацията на райха и вече споменатите приходи от областите и общините съ кржгло 4 милиарда Р.М., тъй че Райхът има на разположение собствени приходи от 34 милиарда Р.М. или приблизително по 3 милиарда Р.М. месечно. Това е една грамадна сума, която представлява една широка основа за военното финансиране, защото след изваждането на цивилните административни разноски, остават наймалко 20 милиарда Р.М. на разположение на военното финансиране. Ако се сравни общия доход от данъци съ националния доход, то се получава, че от 100 милиарда Р.М. национален доход, кржгло $\frac{1}{3}$

от Райха се задоволява от повишенията в данъците. Много естествено, че тази част не е достатъчна да покрие всички свои военни разходи. Тя трябва да използва и спестовната способност на народа, както и средствата които сж се образували свободно чрез военното стопанство, чрез вземане на кредити. Общото военно финансиране представлява, значи, едно целесъобразно смъсване на данъци и кредити.

Появява се сега въпросът: въ каква форма Райхът прибъгва до военните кредити. Най-опасната форма би била посъгането на емисионните банки. За отбелязване, обаче, е, че Райхът не е посъгнал въ своето финансиране на този изворъ. И действително при Райхсбанк кредитите, които сж взети въ размър на около 600 милиона Р.М. сж останали непромънени през време на войната. Вследствие на това, не е настъпило увеличение въ бакнотното обръщение.

Вмъсто това, германското военно финансиране на базата на кредитъ, се уповава на две методи: отъ една страна Райхът си служи съ оборотните сръдства, като срещу тѣх издава държавни полици и безлихвени съкровищни чекове. Тѣзи книжа днесъ представляватъ преимущественитъ влогове за непотрѣбения оборотен капиталъ въ стопанството и за ликвидните резерви на банкитѣ. Банковитѣ баланси, които за въ бъдеще ще бждатъ съставяни, ще покажатъ въ какъвъ голѣмъ размър кредитните банки сж били въ служба на задачата по военното финансиране. Общо Райхътъ за 12 месеца отъ октомврий 1939 год. до октомврий 1940 год. е издалъ крѣгъло за 18 милиарда съкровищни чекове. Днесъ състоянието на съкровищните чекове за 6 месеца възлиза само на $2\frac{1}{2}\%$. Райхътъ може, значи за една голѣма част отъ своето военно финансиране, да си прави смѣтка съ единъ такъвъ низъкъ процентъ.

По край краткосрочните кредити отъ миналата година си проби пъкъ участието на капитала въ военното финансиране. Презъ октомврий 1940 год. се падаха напр. отъ общото задължение на Райха отъ 4,17 милиарда Р.М. само 2,28 милиарда, което значи малко повече отъ половината на дългосрочните задължения. Тѣзи дългосрочни дългове се правятъ сжщо така подъ две различни форми. Единъ

пъкъ отъ една страна съ единъ процентъ отъ 3,5% лихва за 27 години, които сж събрани отъ спестовните каси и осигурителните институти, значи не по пътя на емисията, така да се каже, а подъ рѣжа. По край това, издаватъ се лихвени парични чекове, които суми чрезъ продажбата отъ банкитѣ на публиката, постепенно се увеличаватъ, така че, презъ октомврий миналата година достигнаха до 1,2 милиарда Р.М. Сжщо така и тѣзи съкровищни чекове, въ началото на тази година сж намалѣни съ единъ лихвен процентъ отъ 3,5%. Това е една стѣпка напредъ, направена по пътя на общото намаляване на лихвитѣ, къмъ което германското военно финансиране особено се е стремѣло. Още при избухването на войната, при една лихва отъ 3,5%, за германскитѣ държави книжа изглеждаше като една утопия, днесъ, обаче, 3,5% съкровищенъ чекъ, съ единъ срокъ отъ 15 години, получава единъ курсъ отъ 98,75% стойности. Дългиятъ срокъ е най-доброто доказателство за това, че промѣната на отношенията на лихвитѣ трябва да се смѣта като една постоянна промѣна и нѣма опасностъ за внезапни промѣни. Въ Германия трябва да се хвърли единъ погледъ назадъ къмъ 1914 год. за да може да се намѣри единъ примѣръ за единъ такъвъ низъкъ лихвен процентъ. Общо споредъ описания начинъ, държавните задължения сж се увеличили по настоящемъ крѣгъло на 79 милиарда Р.М. При започването на войната тѣ бѣха 34 милиарда. Значи, увеличение въ 16 военни месеци съ 45 милиарда Р.М. или пъкъ 2,8 милиарда сръдно на месецъ.

За носенето на единъ подобенъ държавенъ дългъ най-после, е решаещъ въпроса каква роля ще играе службата на това задължение въ общия държавенъ бюджетъ. Ако вземемъ за основа днесъ постигнатия лихвенъ процентъ отъ 3,5%, то това означава, че за крѣгъло 80 милиарда Р.М. имаме едно годишно завѣряване на задължението съ 2,8 милиарда Р.М. Това е помалко отъ $\frac{1}{10}$ отъ редовните приходи по данъцитѣ. Отъ тукъ може да се заключи, че за едно по-нататъшно задължение има достатъчно пространство. Къмъ сжщиятъ резултатъ се идва ако се сравни размѣра на държавните задължения съ размѣра на производителната способност на народа и стопанството, които съ присъединяването на новитѣ области придобиватъ още по-голѣма стойностъ.

Самоотговорността като основа на германската социална политика

Онова, което въ социалната област, при зависимостта от парламентарната практика, не можа и единъ Бисмарк да постигне, днесъ, въ Нова Германия се води къмъ разрешение отъ едно ново държавно ръководство, което не е зависимо отъ хрумвания или пъкъ отъ случайни резултати при гласуване. За социалнитѣ грижи днесъ въ Германия е мѣрдавенъ само единъ единственъ принципъ: който поставя живота си въ услуга на нацията, той има правото да очаква отъ нацията една достатъчна социална грижа. Това право не може да бѣде замѣнено съ нѣкаква милостъ.

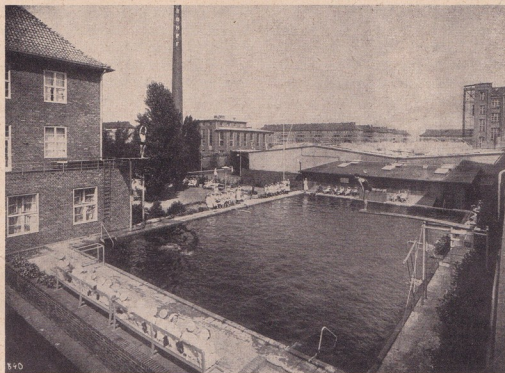
Финансовото обосноваване на една такава всеобща социална грижа се гарантира чрезъ готовността на цѣлата нация за това. Но това е само едната страна на проблемата, която не е решаеща. Най-после сѣщо така отъ голямо значение е и обстоятелството, че цѣлиятъ народъ е проникнатъ отъ съзнанието, че нацията е съставена отъ милиони отдѣлни единици, които по отдѣлно всѣки поема и своя съответенъ дѣлъ за това.

Отъ тази кратка констатация става ясно какво се нарича и какво се разбира подъ понятието „социална самоотговорностъ“ въ Германия. Безсмислено е вече да се третира държавата като единъ отдѣленъ факторъ който трѣбва да носи самъ грижата за това, защото държавата е само една форма, една фикция, която не представлява нищо отъ себе си безъ живото съдържание — народа. Съдържанието на държавата, това е народътъ. И, ако се отправятъ нѣкакви искания къмъ държавата, това въ края на крайщата не нищо друго освенъ изисквания отъ самия народъ. И ако самиятъ народъ стане изпълнителъ на собственитѣ си искания, то тогава всевъзможнитѣ пресмѣтати, синдикти или пъкъ професионалитѣ синдикалисти нѣматъ право да се занимаватъ съ социална политика. Тогава само народътъ, може да натовари своето държавно ръководство, съ осъществяването на неговитѣ искания въз основа на изработенитѣ права. Тогава, обаче, всѣки членъ отъ народа трѣбва да бѣде готовъ да сътрудничи въ осъществи-

ването на тия искания и да гласка развитието напредъ.

Германското държавно ръководство съзнателно отказва да допусне между себе си и народа посрѣдници отъ типа на старата парламентарна практика, защото случай и промѣнливи болшинства никога не бѣха готови да носятъ отговорностъ. Въ такъвъ случай трѣбва да бждемъ нѣкакъ снизходителни и да се характеризира като нѣкакво недоразумение твърдението, че въ авторитарния режимъ волята на народа е пренебрѣгната. Германскиятъ народъ днесъ знае, че въ миналото при парламентарнитѣ избори, които сѣ ставали въ 5 или 6 години, никога не е могълъ да борави свободно съ своето мнение, и че сѣдбинитѣ му сѣ зависѣли отъ образоването на едно парламентарно болшинство и неговитѣ представители не сѣ били въ състояние да изпълнятъ ония обещания, които тѣ сѣ поели предъ народа, отъ когото сѣ искали гласъ на довърше. Напротивъ, днесъ всѣки въ Германия може да допринесе нѣщо отъ себе си за изпълнението на неговитѣ социални желания. Авторитарното държавно ръководство на Германия не дава никаква стойностъ на това да се поставятъ разни безхарактерни хора, които като попаднатъ подъ това или онова влияние, да направляватъ дадена дейностъ въ една или друга насока. То изисква много повече отъ всѣки членъ на нацията активна, самосъзнателна работа, отъ която най-добре могатъ да узрѣятъ плодетѣ на една здрава социална политика.

Колкото по-обхващаща е социалната грижа, толкова-по-голями ще бждатъ, много естествено, срѣдствата, които сѣ необходими за осъществяването на начертанитѣ планове. Има само единъ пъкъ по който да се доставятъ тѣзи срѣдства: трудътъ. Колкото по-прилежно се работи, толкова по-добре се произвежда и толкова по-добъръ ще бѣде дохода и толкова по-здрава ще бѣде основата върху която ще бѣде изградена социалната политика. Колкото по-малко се работи, толкова по-малко остава за реализирането на социалнитѣ же-

През време на почивката работниците от предприятията се освежават в водния басейн, собственост и подържан от самото предприятие.

лания. Това просто и безпорно признание даде повод на германските работници в предприятията да докажат на дълбоко в производствената борба своята социална самоотговорност.

Всеки който принадлежи на предприятието, от ръководителя до най-малкия чирак, знае днес в Германия, че всички надежди и очаквания ще останат неизпълнени, ако производителността на всеки отделен работник не натежи във външния. Всеки отделен знае, че събирането на средства чрез данци е невъзможно, ако производството намалява. Всеки отделен знае, че заемите не са полезни, защото те означават принудителни ипотечи за бъдещи плащания. Затова германският работник следва пътя който му обещава само успех: пътя на производителността, пътя на творческата работа. Създава производителност германският работник взема една част от социалната самоотговорност, ако иска той да има една здрава социална политика.

Със това, обаче, социалната самоотговорност на отделния не се изчерпва.

Законът за реда в националния труд

предвижда между другото и създаването на доверителни съвети в предприятията. Тези хора към които работниците от предприятието имат доверие, образуват съвместно с водача на предприятието една инстанция където се събират всички вътрешни желания на работниците от предприятията и в която се концентрират за разрешаване и обсъждане. Доверителните съвети не са „парламенти“ и не са „парламенти“. Те се намират вътре в самия живот на работата. Те познават нуждите и грижите на техните работници; те чувствуват всеки недостатък на предприятието непосредствено върху себе си и са задължени да обсъждат всяко възможно подобрене, което водачът на предприятието, в знак на негово собствена отговорност може да го реализира на дълбоко, вътрешно на законните предписания: „Той е длъжен да се грижи за доброто на своя персонал“. Точно мисълта за неделимата общност в предприятието гарантира за това, че ще бъдат отхвърлени всякакви необосновани искания в интереса на тая общност, и, че всяко пълно искане, което служи за доброто на самото предприятие, ще бъде обсъждано от доверителния съвет. От хиляди дреболии се оформява

една мозаика на примѣрнитѣ германски предприятия и довърлителнитѣ съвети не сѣ нищо друго, освенъ една по-нататъшна форма на социалната самоотговорностъ.

За работи които се касаятъ до единъ цѣлъ занаятчийски отдѣлъ е сѣщо така създадена една институция на работнически комитетъ. Тукъ сѣдять на една маса хора отъ еднакви предприятия отъ единъ цѣлъ окръгъ, за да обсъждатъ важни подобрения, които трѣбва да бждатъ въведени въ предприятията. Тукъ се събиратъ ръководители на предприятия и въ единодушни стремежи служатъ на общото благо и да подигнатъ социалнитѣ грижи на съответнитѣ занаятчийски слоеве. Резултатитѣ отъ съвещанията на тѣзи хора, на практика, сѣ разни предписания, на които се дава законна сила. Въ Германия не може да се говори за едно „социално законодателство“ на зелената маса. Хората които знаятъ добре желанията и надеждитѣ на своитѣ работници и другари изграждатъ сами мотивитѣ и принципитѣ за идващия законъ. Тѣ правятъ това, защото иматъ съзнанието, че това сѣщо така

принадлежи къмъ самоотговорността. Тѣ знаятъ, че законодательтъ на не само желае тая отговорна работа, но я и очаква.

Така се заключава този кръгъ. Той обхваща всички слоеве на нацията, безразлично да ли тѣ сѣ чираци, работници, раководители на предприятия, партийни ръководители и стопански ръководители. Тѣ подлежатъ на единъ и сѣщи законъ. Приложението на тѣхната сила трѣбва да служи за доброто на цѣлата нация. Никой творещъ съотечественикъ не може да бжде вънъ отъ този законъ. Неговото работно мѣсто може да бжде малко, нищожно; неговата задача сѣщо така може да бжде проста, но нѣма нищо такова, което да бжде просто или нищожно, което да изключи работата отъ голѣмото социално дѣло. Опититѣ на всѣки отдѣленъ, неговитѣ познания за хода на работата, неговото познание за нуждитѣ на неговия занаятъ и постоянния контактъ съ неговитѣ другари-работници сѣ така важни основи, што никой нѣма да се откаже отъ активното сътрудничество на нито единъ членъ на тая общностъ.

Хигиена на водата за пиене

Фактътъ, че нѣкои епидемии се разпространяватъ чрезъ водата за пиене, бѣ установенъ и потвърденъ отъ бактериологическитѣ изследвания. Действително първото доказателство за това донесе Робертъ Кохъ чрезъ своитѣ изследвани за холерата, която, както е известно, води началото си отъ Индия. Първитѣ доказателства за нейното разпространение чрезъ водата за пиене дойде отъ изследванията му надъ сѣдоветѣ за вода, кждето откри бацила, който поражда тая страшна болестъ. Отъ тогава се знае, че животинскитѣ и нѣкои растителни причинители на нѣкои болести се намиратъ въ водата, кждето намиратъ и най-благоприятнитѣ условия за размножаване.

Не само холерата може да се разпространява чрезъ водата. Сѣщото се отнася и за тифуса и дизентерията. Отъ тази констатация презъ последнитѣ десетилѣтия се дойде до една особена грижа за водата, която е предназначена за пиене. Тѣй като най-важнитѣ болести, чието разпространение може да стане чрезъ водата за пиене, като холерата, тифуса и дизентерията, се отдѣлятъ отъ червата на

заболѣлитѣ, то отъ това се поражда едно основно изискване што водата, предназначена за пиене да бжде чиста отъ всѣкакви подобни болестни причинители. Но отъ пожеланието за чиста вода, до фактическото пречистване на водата има твърде дълго разстояние. Напр. единъ жаденъ пѣтникъ съ удовольствие взема една чаша и пие вода, безъ да допусне, че водата иде отъ нѣкой чешма или кладенецъ кждето въ съседство съ нея има боленъ и, който евентуално е заразенъ, или съ тифусенъ или съ дизентериченъ бациллъ.

Този твърде възможенъ и най-честъ примѣръ показва вече, че изискванията за чиста вода трѣбва далечъ да надминатъ изглеждащата апетитно вода за пиене. Както е известно въ последнитѣ десетилѣтия се наложи идеята да се създаватъ общи водопроводни централи за вода. Тѣзи резервуари иматъ предимството, че могатъ да доставятъ голѣми количества вода за голѣми маси отъ население и при това могатъ да бждатъ подложени на шателна контрола. Противопоставено това на употребата на отдѣлнитѣ кладенци, тѣзи общи резер-

вуари и водопроводи сж повече за предпочитане. Създаването, обаче, на такива водопроводни резервуари и водопроводи е свързано с голѣми мѣжнотии и сѣ грижливо проучване. Когато се се търси вода отъ нѣкоя планина трѣбва да се мисли добре за тоя изворъ и да се има предъ видъ преди всичко обстоятелството, дали областта въ която се намира даденъ воденъ изворъ не е заплашена отъ замърсяване, а отъ тамъ и отъ заразяване. Значи, налага се да се създадатъ здрави гаранции, че единъ подобенъ водоснабдителъ ще бѣде далечъ отъ тия възможности, защото и най-малката небрежностъ, чрезъ която би се стигнало до заразяването на водата носи смъртна опасностъ за огромни маси отъ народа. Затова е необходимо една подобна областъ въ която лежи единъ такъвъ водоснабдителъ да се постави подъ строгъ санитаренъ контролъ, да не се позволява близко заселване и пасене на добитѣкъ.

Водата която се използва за готвене и пиене отъ централнитѣ водоснабдителни резервуари е много повече отъ тази която се използва отъ обикновеннитѣ извори. Ако една такава вода извира отъ една чиста почва, би могла да се третира като чиста. Въпрѣки това, обаче, и тя подлежи на една продължителна контрола. Това не се отнася само да нейния химически съставъ, но и до нейното бактериенъ съдържание. Ето защо химическия анализъ и микроскопическото бактериологично изследване на водата за пиене съставляватъ първостепеннитѣ грижи по опазване на водата. Ако се направи днесъ едно сравнение въ Германия между ония, които добиватъ водата си отъ централни водоснабдителни и ония, които я добиватъ направо отъ открити извори, ще се види, че повече отъ половината на германскитѣ домакинства добиватъ водата си отъ кладенци. Това обстоятелство доказва, че кладенецѣтъ има огромна роля и огромно значение за живота на германския народъ. И ако при все това въ Германия много рѣдко могатъ да се наблюдаватъ случаи на заразяване чрезъ водата при наличността на толкова много кладенци, то това се дължи на начина въ пострѣката на кладенцитѣ и на санитарната контрола надъ тѣхъ. И въ тоя случай тукъ важи закона, че при никакви обстоятелства инфекционни материи не могатъ да попадатъ въ кладенцитѣ. Този кладенецъ

трѣбва отъ горе да бѣде добре покритъ, а отъ страниитѣ да бѣде добре споенъ въ стениитѣ, за да се избѣгне всѣкаква възможностъ за попадане на нечистотии. Положението на единъ такъвъ кладенецъ трѣбва да бѣде определено още въ самото планиране на двора. Такъвъ кладенецъ трѣбва да бѣде далечъ отъ всѣкакво ториче. Ако е известна посоката на водната струя отъ която се събира водата въ кладенеца, то мѣстото върху което се хвърлятъ разнитѣ отпадѣци и торичката трѣбва да бѣдатъ въ точно противоположната посока.

Преди да се пусне единъ кладенецъ въ употребление необходимо е едно основно провѣряване и анализиране на водата. При това проучване на водата, чрезъ особени начини на провѣрка се установява дали въ тая вода не се намиратъ нѣкакви видове бактерии или бацили, които произхождатъ отъ червата на хората или животнитѣ и сж попаднали въ кладенчовата вода. Ако това се установи, то тогава тази вода не може да се употребява за пиене. Въ такъвъ случай самитѣ контролни служби обявяватъ резултата отъ своитѣ изследвания и разрешаватъ или съответно забраняватъ черпенето на подобна вода за пиене.

Има мѣста, обаче, кждето не всѣкога може да се използва подпочвената вода за пиене чрезъ кладенци или резервуари, защото не въ всѣка област има подобна вода. Въ такива случаи хората прибѣгатъ до употребата на надпочвената вода, морска или рѣчна. Въ такива случаи тази вода се добива чрезъ особени филтри, чрезъ които водата се очистища отъ всѣкакви съмнителни примѣси, включително и опаснитѣ бактерии, които водятъ произхода си отъ заболѣли хора или животни и които по единъ или другъ начинъ сж попаднали въ нея. Подобни филтрови заводи сждо така, както и всички други водоснабдителни централи се поставятъ подъ сждитѣ правила на контрола и водата планомѣрно се поставя подъ съответната химическа и бактериологическа контрола.

Германскитѣ райхъ, вселствие на неговото климатическо положение и вселствие на неговата широка горска областъ е богатъ съ изворна и подпочвена вода. Снабдяването на населението съ вода е подсигурена за десетилѣтия. Въпрѣки това, при развитието на обстановката за снабдяването съ вода се е

мислило и за онѝзи страни, които сж зависими от водата която се събира. Тази вода, до колкото тя е събрана въ затворени цистерни, която сжщо така може да бжде чиста както и кладенчовата. Ако това, обаче, не е така, то тогава може да се употреби пакъ филтрирането. Както е известно филтрите въ Германия се показаха доста практични. Съ тѣхната помощ съмнителната вода от рѣкитѣ, блатата и пр. може да бжде прочистена отъ всѣкакви заразни причинители.

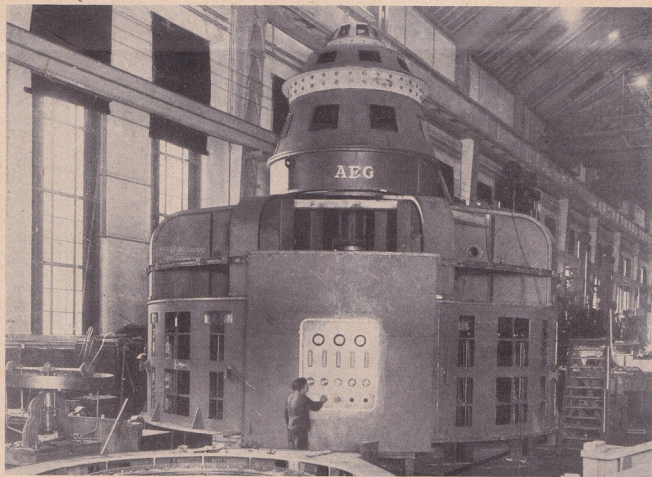
Снабдяването съ вода за пиене на една страна е разбира се, е нейната визитна картичка. Въ връзка съ останалитѣ правила и мѣрки за предпазване отъ заразителни болести, тя е е динъ напреденъ разрѣзъ за производителната способностъ на съответната страна. Този проблемъ е отъ огромно значение, затова вече почти всички културни страни отдѣлят достатъчно сериозно внимание за водоснабдяването и за хигиеничната и медицинска контрола надъ водата.

Кратки вести

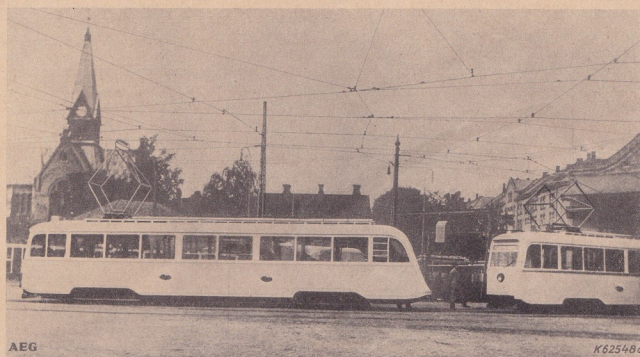
ПРОТЕКТОРАТЪТЪ БОХЕМИЯ И МОРАВИЯ ЦѢВТИ.

Неотдавна излѣзе едно съобщение въ печата, споредъ което числото на заетитѣ въ индустриата, занаятчийскитѣ и търговски предприятия лица, въ протектората Бохемия

и Моравия се е значително увеличило. Ако този фактъ е характеренъ за положението въ протектората Бохемия и Моравия, където до преди три години сжществуваше безработица и беднотия, то днесъ, като признакъ за новъ животъ идватъ числата за значителното увеличение на населението. Въ първитѣ 9

Мощенъ „А.Е.Г.“ генераторъ за производство на електричество въ Норвегия.

Новият електрически трамвай на Осло, производство на „А.Е.Г.“.

месеци на 1940 год. сж родени 15% повече деца от колкото за същото време в предишната година. Също така и числото на женитбите се е значително увеличило. Тъй като през същото време смъртността не се е променила, то увеличението в ражданията представлява едно абсолютно увеличение на населението. Столицата Прага имаше на 1 януарий 1940 год. 1.037.000 ж.

АНГЛИЧАНИТЪ ВЪ ИСЛАНДИЯ.

Известно е, че англичаните окупираха о. Исландия, който се намираше въ една лична уния съ Дания. Числото на съществуващите английски войски въ острова трѣбва да съставлява половината от броя на цѣлото население въ острова. Колко сж обичайни англичаните въ острова, личи от съобщението на американския в. „Тиме“ от 13. I. 1941 год. Тамъ, съобщават канадските войници, че исландците сж се държали враждебно спрямо английските войски, така че британците трѣбвало да излизатъ по трима заедно и то добре въоръжени. Нито едно момиче не смѣе да има нищо общо съ тѣхъ. Момичета, които биха си позволили това, трѣбвало да иматъ предвидъ, че тѣхното наказание ще бѣде страшно и ще бѣде изпълнено от радикално настроените младежи-исландци.

ЕЛЕКТРИЧЕСТВО ОТЪ ВЪТЪРА.

Преди няколко седмици въ Тюрингия, при участието на държавния съветникъ Шиберъ, и различни др. фирми, бѣ основано едно дружество за производството на електричество отъ вътъра. Това дружество преди това имаше въ Вестфалия една опитна станция за произвождане на електричество отъ вътъра. Също конструкторътъ на народната кола Д-ръ Порше се занимава съ конструкцията на този моторъ за производство на електричество отъ въздуха. Тѣзи случаи и имена показватъ, че проблемата за добиване на енергия отъ вътъра, отъ въковни теоритически разсждения постепенно влиза въ практическото осъществяване. Развитието на германското въздухоплаване, чрезъ своите наблюдения, надъ въздушните течения и въздушни промѣни създаде предпоставките за това. Научните и изследователски трудове за добиване на енергия отъ вътъра се намиратъ днесъ въ рѣцетъ на образуваната презъ 1939 год. държавна работническа общностъ „Въздушна Енергия“, където мѣродавните министерства и държавните учреждения и участващите индустриални клонове иматъ своите представители. Още днесъ има проекти за създаването на голѣми заводи за производство на въздушна

енергия съ една производителност от 10.000 до 20.000 кв. Касае се само за голъми предприятия, защото малките предприятия, при господстващите въздушни течения, не могат да бъдат доходни.

ЕЛЕКТРИФИКАЦИЯТА НА НОРВЕГИЯ.

Подъ председателството на райхскомисаря за заетите области въ Норвегия се образува една германо-норвежка работническа общност за електрификацията на Норвегия. Норвегия разполага съ грамадни водни сили, от които кръгло само $\frac{1}{8}$ сж използвани. Енергията, която би могла да се произведе представлява $\frac{1}{5}$ до $\frac{1}{6}$ част от възможното производство на електрическа енергия въ цѣла Европа. 10.000.000 квт. ще могат да бъдат вържнати въ следващите години за общото снабдяване съ енергия на цѣлата страна. При това ще може една част от така добитата енергия да бъде използвана за сръдноевропейските индустриални области. Използването на цѣлата възможна енергия на Нор-

вегия ще бъде равна на цѣлата електрическа енергия, която се употребява въ Германия по настоящемъ.

Норвегия, чрезъ електрификацията ще бъде веднажъ за винаги освободена от своята зависимость въ вноса на въглища. Английският капиталъ, който имаше интереси въ английския експортъ за въглища, въ връзка съ норвежките спекуланти правеше невъзможно използването на норвежките водни сили.

СРОКОВЪ КАЛЕНДАРЪ ЗА СПЕКУЛАНТИТЕ.

Британският министър на продоволствието лордъ Уолтонъ както е известно, преди известно време държа една речъ въ която той много енергично заяви, че спекулантите съ хранителни продукти трѣбва да бъдат изправени предъ закона. Той оповести драконови мѣрки, които се състоятъ въ това, щото за всички групи от хранителни продукти трѣбва да се въведатъ максимални цени. Плу-

Най-новиятъ типъ тролейбусъ/електрически омнибусъ производство на „А.Е.Г.“.

тократическият административен апарат изглежда, че функционира добре, но само за висшият плутократически слоеве, а не за народа. Лорд Уолтонъ, съ неговитъ наредби даде само единъ знакъ на спекулантитъ съ хранителни продукти на време да си набавятъ хранителни припаси и тѣзи продукти по-късно да бждатъ пузнати на произволни цени. Въ края на крайщата отъ всичко това разликата въ ценитъ ще трѣбва да я плати онзи малъкъ човѣкъ, който нѣма пари и не е въ състояние да си набави значителни количества припаси предвартително.

МОЖЕ ЛИ АМЕРИКА ДА ПОМАГА НА АНГЛИЧАНИТЪ СЪ ПАРАХОДИ?

Доставката на военни материяли отъ Америка за Англия ще има само тогава практическо значение, ако военниятъ материялъ би могълъ да се пренесе презъ океана и да се достави на Англия. Това зависи, обаче отъ това, дали Англия ще има необходимитъ параходи за транспорта. Какъ стои въпроса съ силата на Америка да доставя на Англия търговски параходи?

Съединенитъ Щати построиха презъ 1939 год. всичко на всичко 22 парахода съ общъ тонажъ 220.000 бр. рег. тона. Това е точно същиятъ тонажъ, който германската военна флота сама на 23 и 24 февруарий 1941 год.

потопи. Годината 1940 донесе съществено разширение на американското производство на параходи. Презъ тази година бѣха построени 52 парахода съ общъ тонажъ 460.000 бр. рег. тона. Това отговаря на числото на параходитъ, които бѣха потопени отъ германскитъ военни сили за малко повече отъ половината отъ месецъ февруарий 1941 год. Споредъ съобщенията на американския съюзъ на корабостроителницитъ презъ 1941 год. има изгледи да се построятъ 72 търговски парахода съ общъ тонажъ 600.000 до 650.000 бр. рег. тона. Споредъ съобщенията на германското военно командване цифрата на потопенитъ кораби презъ цѣлия месецъ февруарий 1940 год. не достига цифрата на потопенитъ отъ германскитъ параходи само за единъ месецъ.

За да се дойде до по-добри резултати Рузвелтъ начерта една особена програма за производството на 200 типови параходи. Тази програма има, обаче, недостатъкътъ, че корабостроителницитъ за тѣзи 200 параходи не съществуватъ, а още повече тѣ трѣбва да бждатъ сега построени, шото тѣзи параходи до срѣдата на тази година, не може да се мисли, че тѣ ще бждатъ въ употребление. Така че презъ 1941 год. Англия не може да очаква никакви търговски кораби отъ Америка.

ПРОГРАМА НА ГЕРМАНСКОТО РАДИО

Време на предаването	Видъ на предаването	Езикъ	Станции Вълна
6.15— 6.30	Новини	Българ.	DONAU, DXO, WS A. 1674
18.15—18.30	"	"	DONAU, DXM, DXJ
20.15—20.30	"	"	DONAU, DXM
23.00—23.15	"	"	WA A 1699
23.15—23.30	"	"	DONAU, DXM

Германската жена замъква мобилизиращия мжжъ въ предприятието съ достоинство.